PSALMUL 119 (XVII)

1. [129]Sfintele-Ţi învăţăminte
minunate le socot,
de aceea le păzesc eu
cu tot sufletul, cu tot...
[130]Când Cuvântul Tău
descoperi,
Tu lumină nouă scoţi
şi dai sfântă-nţelepciune
la toţi cei curaţi, la toţi.

2. [131]Cu oftare-mi deschid gura,
că sunt lacom tot mai mult
ca a Ta poruncă sfântă
s-ascult, Doamne, s-o ascult!
[132]Fața-ntoarce-Ți-o spre mine
și de mine milă ai,
cum la câți Te-ascultă, Doamne,
le dai milă Tu, le dai!

3. [133]Întărește-mi, Doamne, pașii
în Cuvântul sfânt al Tău,
nu lăsa să mă robească
niciun rău, o, niciun rău!
[134]Scapă-mă de asuprirea
celor răi, cu gând hain,
ca porunca Ta cea sfântă
s-o țin pururea, s-o țin!

Fața
peste robul Tău în veac
și mă-nvață-orânduirea-Ți,
ca să-Ți plac mereu, să-Ți plac!
136Ochii-mi plâng șiroi de lacrimi
cu adânc și greu suspin,
pentru că-a Ta Lege, Doamne,